

Издѣзалъ пакъ на дѣсенъ брѣгъ,
Умьрлушенъ се въ крѣвъ облѣгъ.
За бѣгъ сили не останади,
Крака му са веч' хванали.

Кѣмъ чеплигъ си веч' померилъ,
Сетню око той оперилъ,
Между іеки тамъ огради,
Отъ тез' бивли да са брани.

Едвамъ можалъ да си свари,
Да си влѣзи той въ огради,
Щомъ си влѣзалъ и са трѣшналъ,
Прострѣлъ са тамъ и издѣхналъ.

Бивли чеплигъ обикалѣжтъ,
Двари биѣжтъ и сабаряжтъ.
Ревжтъ сумтѣжтъ бивѣтъ тѣрсѣжтъ,
До край искжтъ да го сврѣшѣжтъ.

Сидерь си имъ викъ на дади ;

Силно си ги той помами,

Чуха бивли свиха бѣашки,

Впуснаха са пакъ юнашки.

Хемъ си тичать хемъ играѣжтъ,
Никакъ не щжтъ тѣе да знаѣжтъ,
Че ми са сж цѣлъ день били,
Съ върла бика те трушили.

Кат' ги гледалъ тѣхенъ стопанъ,

Да си скокомъ иджтъ тѣе тамъ,

На дрѣновъ са подпрѣлъ кривакъ,

Накрѣпалъ си дѣлагъ калпакъ.

Че си викналъ пѣсенъ запялъ,

Съ песентж си горж люлялъ,

Ой ви вази мои юнаци !

Мили драги ви малапи !

Халалъ да ви ѣ хранжта ми,

Гледан'то ми ѣ кѣрмжта ми,

Дето ви сжмъ хранилъ гоилъ,

Се съ просѣна брага поилъ !

Ели сте я сте стрували,

Пили сте я заслужвали,

Че нийде ма посрамихте,

Вредъ ми име похвалихте !

Нека ви са сега волни,

Вси лжгове съ локви водни,

И вси росни тук' ливади,

Съ бѣлизина и съ морави !

Не ви давамъ не продавамъ,

Не менувалъ не залагамъ,